

עליו כפר-לנחם מ.ס.5 (1401)
אדרג' תשנ"ו 21.3.86

משהו כפרי

כשמדברים היום על יערי וגרנות
לא מתכוונים יותר למנהאי מפם
בעבר ובהווה אלא למשהו אחר...

קובץ סולחן המזכירות

דו"ח משיבות מזכירות 6.12.3.86
+++++

1. ישיבת המזכירות החדשה נפתחה בשיחה משותפת ביך המזכירות, היוצאת והנכנסת, הוחלפו דעות ורעיונות על דרך עבודתה ותפקודה של המזכירות. במסגרת זו בירר המזכיר החדש את המזכירות היוצאת ואת שני מזכיריה אברהם ט., ואביהו, בצירוף שי צנוע כאות הוקרה.

2. אושרה פניית ברית התנועה לארח את תזמורת בני הקבוצים אצלנו ב-1.5.86. - 25.4. הנגנים מונים כ-60 נערים. הם ילונו בצפית ויאכלו בכפר-מנחם. במסגרת הארוח תופיע התזמורת בקונצרט באולם לכל האזור.

3. משה לוי מגרעין "מגל" פנה לשנת חופש. המזכירות אישרה פניה זו מאחר והיא עומדת בקריטריונים הנהוגים אצלנו בנושא חופש לצעירים.

דו"ח משיבות מזכירות 12.3.86
+++++

1. נסיעת קב' הנערים בכדור-יד - לגרמניה

קב' הכדור-יד אמורה לנסוע בסוף אפריל, עפ"י החלטת המזכירות הקודמת. הארוח ומימון הכרטיס יבוצע ע"י הגורמים מחו"ל.

א. יש צורך לגייס כ-170\$ נוספים על כל שחקן - בשביל מיסים וכסף כיס.

ב. כנהוג בשנים האחרונות קב' י"ב נוסעות לטיול קצר לחו"ל, כאשר המימון בא בגיוסים ע"י החניכים.

בקב' הכדור-יד משחקים 8 י"ב בניקים. לפני המזכירות עמדה הדילמה האם לאפשר בשנת צימצומים שתי נסיעות לחו"ל.

אחרי לבטים קשים סוכם:

א. אין אפשרות אחרי שרוב המהלכים בוצעו, לבטל את נסיעת הנבחרת.

ב. יתרת המימון יושג ע"י גיוסים עד מועד הנסיעה.

ג. לא לקשור את שתי הנסיעות - נסיעת הנבחרת וטיול ה-י"ב.

2. עמליה ישראל - חינוך רבוצת "חצב"

בהשתתפות צוות מו. חינוך ועמליה ישראל נדונה פניית הועדה אתמול שעמליה תקבל את "חצב" בשנת הלמודים הבאה.
עמליה פרסה לפני המזכירות סיבות רבות מדוע היא מתנגדת להצעת ו. חינוך, והדגישה שברצונה לפעול בקיבוץ במסגרות חדשות ותפקידים אחרים מאשר חינוך.

סוכס

- א. המזכירות רואה את תחום החינוך בחברת הילדים כתחום שיעשה ע"י מחנכים חברי קבוץ.
- ב. המזכירות רואה כדבר חשוב שועדת חינוך תכין תוכנית כ"א בהוראה למספר שנים קדימה, דבר אשר יקל על שבוע המורים שלנו בביה"ס.
- ג. המזכירות תומכת בפניית ו. חינוך, ופונה לעמליה לקבל את התפקיד.

3. נתי יהודה מגרעין "מגל" פנה לצאת לשנת חופש. פניה זו נדונה בו. צעירים, וזו החליטה לא לאפשר את פנייתו של נתי, מאחר והוא נמצא בקבוץ כ-7 חודשים בלבד.
המזכירות אמצה את החלטת ו. צעירים ורואה חשיבות גדולה לא לחרוג מהנוהל ששנת חופש מתאפשרת רק אחרי שהייה של שנה בקבוץ.

4. נסיעות לחו"ל

האביב הגיע וניצני הפניות לחו"ל כבר מגיעות. כמו כל מזכירות גם אנחנו נדרשים לסוגיה זו.

סוכס:

- לאמץ ולהמשיך את הנוהל הקיים בעניין הנסיעות הפרטיות:
 - א. נסיעה פרטית רק אחת ל-5 שנים
 - ב. לבני משפחה בדרגה ראשונה הורים ובנים - אחת לשנתיים.
 - ג. הפניות תאושרנה ע"י המזכירות
- (הערה - הנסיעות לחו"ל ע"י נופש מצטבר ידון בנפרד במסגרת תוכנית המשק בשיחת הקיבוץ הקרובה).

אושרו הפניות הבאות לחו"ל:

- א. איץ ועדינה פרנקל
- ב. אלזה וקוטי
- ג. ליאו כהן + הבן

5. עמוס - אסיר משוקם

נמסרה אינפורמציה בעניין אמוץ האסיר (ששמו עמוס), כזכור החליטה השיחה לקחת משימה זו, וגרשון וצביה נרתמו לכך כמשפחה מאמצת. האסיר הראשון שיועד אלינו התחרט, וכעת מדובר בנסיון חדש.

אחרי הכרות איתו, ובדיקה יסודית עם כל הגורמים הקשורים עם הבחור, החלטנו שאנחנו מקבלים אותו לנסיון, ומקוים שנצליח במשימה חשובה זו. הוא אמור להגיע אלינו בחודש זה.

אסא ברק

הקשר שבין ההייטלה לקשר כביש.

השרות שאנחנו נותנים לחברים בתחבורה לכפר מנחם וממנו "קשר כביש" קיים במתכונתו הנוכחית כבר מספר שנים.

במשך הזמן דברים השתנו, חברים משתמשים הרבה בתחבורה ציבורית, יש כרטיס חפשי באגד, ועוד סיבות שאינני יכול כרגע למנותן, אבל עובדה; הרבה חברים זקוקים לשרות של כניסה ויציאה מהקיבוץ ואליו.

טעות היא לחשוב שעל ידי צמצום מספר הנסיעות הקיבוציות נחסוך, ההיפך הוא הנכון.

המציאות היא שבין הנסיעות הקיבוציות (קשר כביש) מתבצעות הרבה נסיעות פרטיות שלא תמיד נרשמות כפרטיות, ואני חושב שאנחנו צריכים לעצור תופעה זו.

21.3.86

התחבורה הציבורית ארצית נותנת כיום שרות טוב מהיר ומגוון,
אך במסמיה לפעמים יכולים חברים לחכות הרבה זמן ולצפות במקרה
הטוב לקשר כביש או לחסדיו של טרמפ מקרי. אין ספק שיש לשנות
ולשפר את "מוסד קשר הכביש" ולהתאימו לצרכינו כיום, אך אנו
צריכים להאבק בתופעה של חברים אשר מרשים לעצמם לנסוע אימת
שיצתרכו ועל חשבון הכלל כמובן, בלי לתת דין לאף אחד.

על מנת לנסות וליעל את הענין ולמנוע הופעת תופעות כנ"ל
אני מביא בזאת הצעתי:

- א. תורנות קשר כביש צריכה לעבור לסדור עבודה, כמו כל
- ב. קשר כביש צריך להתקיים פעם בשעה החל מהשעה 1545 (כדי לאפשר
להורים חוזרים להגיע בזמן לבילוי עם הילדים).
- ג. מהשעה 1000 בלילה קשר הכביש מתקיים לפי קריאה באינטרקום,
יחד עם זאת חברים צריכים לכוון את עצמם במידת האפשר לשני
מועדים למשל 1045 ו1130 כדי לחסוך נסיעות מיותרות.
- ד. ביום שישי צריך לקיים קשר מסודר בשעה 1500, 1600, 1700,
1800, (כיום ביום שישי זה לא מסודר)
- ה. הנהג התורן צריך לקבל בתחילת השבוע אגרת עם הוראות ומועדי
נסיעה כדי לא לשכוח חברים במסמיה או אחות שצריכה להגיע
לתורנות.

העליתי את בעית קשר הכביש עקב פניות של חברים; כיוון שהייתי
שותף בהתקנת האינטרקום.

וזהו הקשר שבין ה"ביגלה" לבין הקשר כביש.

חברים שיש להם השגות או הצעות נוספות מתבקשים להגישן, כך שנוכל
להעלות את הנושא בפני המוסדות המתאימים.

אריק הראל

21.3.86

-5-

על משפחת גורודצקי

אמוץ משפ' גורודצקי נמשך, והדבר חשוב מאוד, לפי דעתם של כל המעוניינים בדבר. המשפחה התרשמה לטובה בביקור שלה אצלנו, והיא מעודדת מאוד מן הידידות שמושטת לה. יעקב ופאלינה אמרו לנו (לדינה ולי), כי נעים להם להמצא בחברת הקבוץ, בה מקבלים אותם אנשים רבים בסבר פנים יפות.

כבר בפגישתנו הראשונה בשדה התעופה הביע יעקב באוזני את הערכתו לפעולתנו למענו. האמת היא כי לא הבנתי למה כוונתו, והוא הסביר לי במילה אחת, "ניוסרויק". רק אחר-כך נודע לי למה כוונתו:

לקראת הפגישה-גורבצוב, מיטראן, היתה הפגנה בתל-אביב. באותה הפגנה הופענו בכרזה גדולה באנגלית "שחררו את גורודצקי - כבודו זכויות האדם - קבוץ כפר-מנחם".

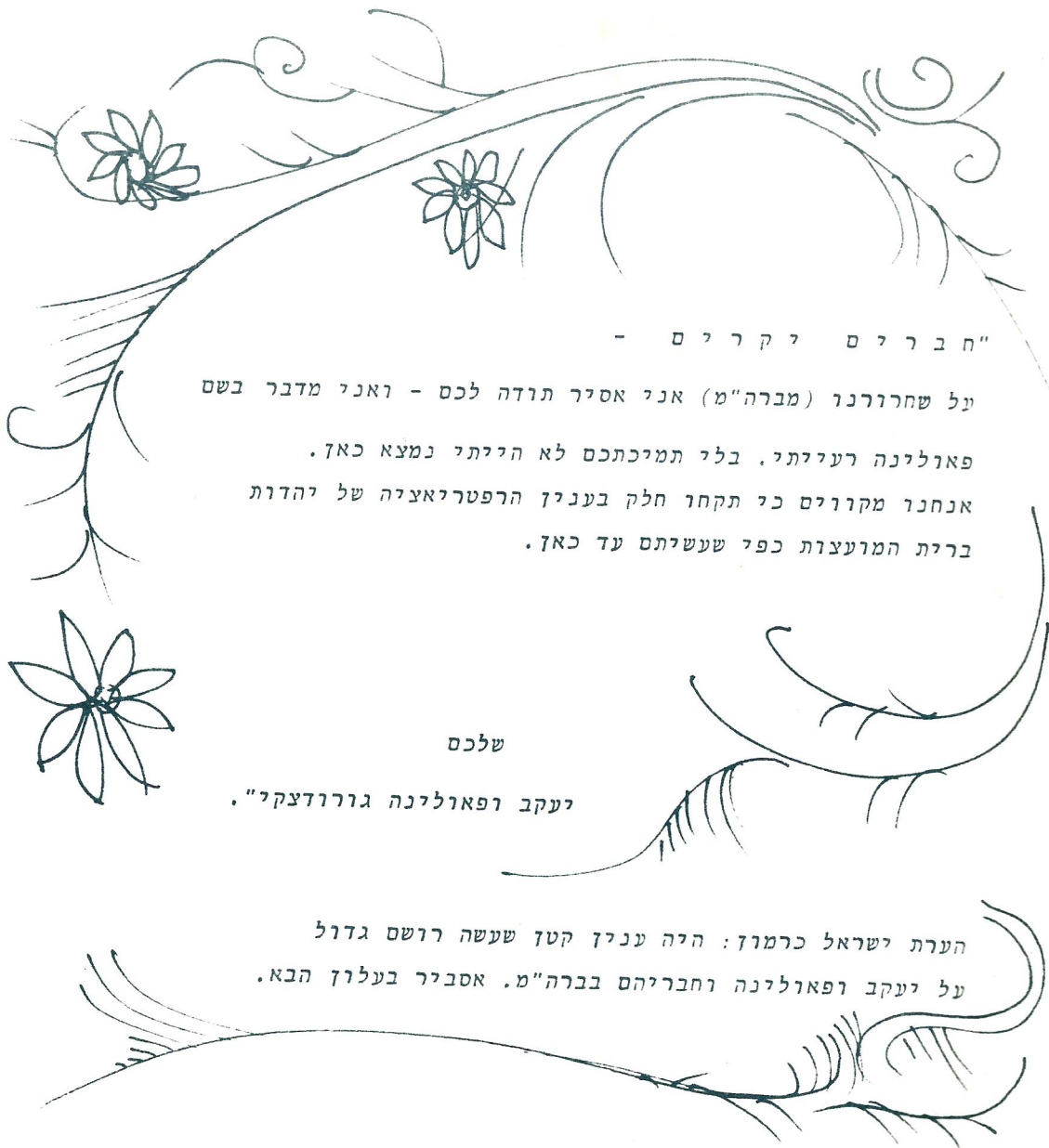
מכיוון שהכרזה היתה בשפה האנגלית התקבצו מסביבה צלמי החוץ, צילמוה ואומנם תמונת הכרזה הופיעה ב"ניוזרויק", בעתון המוקדש לפגישת גורבצ'וב-מיטראן. יעקב טוען כי יש לו ידיעה בדוקה, כי ה-נ.ק.ב.ד. ראה תמונת הכרזה בעתון זה והתרשם ממנו מאוד. - כך מספר יעקב. בסיפור הזה יש בודאי אלמנט חיובי, והוא שכבר ברוסיה ידעו יעקב ופאלינה הופעת הכרזה שנשאה את שמם בעתון "ניוזרויק".

לשדה התעופה הבאנו העתק של תעודת האימוץ. שאלתי את פאלינה אם קבלו תעודה כזאת. היא התרגשה ואמרה לי (באמצעות מתרגם): "אין לך מושג כמה כח הוסיפה לנו התעודה הזאת, לראות שחור על גבי לבן שאנו מקובלים ורצויים באיזו פינה בעולם".

אני חושב שידוע לרוב החברים שכעת נמצאים יעקב, פאלינה ואמה, והבת הקטנה במרכז הקליטה גילה בירושלים. מזה שבוע הם לומדים עברית באולפן ומתקדמים יפה. אנו מבקרים אצלם פעמיים בחודש, בערך. חברים שמעוניינים לבקר אצלם יתקבלו אצלם בשמחה.

ישראל כרמוך

21.3.86

"ח ב ר ר י ס י ק ר י ס -

על שחרורנו (מברה"מ) אני אסיר תודה לכם - ואני מדבר בשם
פאולינה רעייתי. בלי תמיכתכם לא הייתי נמצא כאן.
אנחנו מקווים כי תקחו חלק בענין הרפטריאציה של יהדות
ברית המועצות כפי שעשיתם עד כאן.

שלכם

יעקב ופאולינה גורודצקי".

הערת ישראל כרמוז: היה ענין קטן שעשה רושם גדול
על יעקב ופאולינה וחבריהם בברה"מ. אסביר בעלון הבא.

21.3.86.

"מצבה נוצלית"

חצונות על נצלת נאיפית.

אחת המחלות שלמעשה לא מצאה את פתרונה למרות החידושים הרבים של המדע המודרני היא הנזלת. למרות הנסיונות הרבים למניעתה, לשינוי תדירותה ולהקלה על הסימפטומים, דבר לא השתנה ברב שנות ההכרות עם הנזלת.

מעריכים שמוציאים כ-550 מיליון דולר בשנה לטיפול ולמחקר הנזלת. הלצה ידועה היא שהנזלת חולפת תוך שבוע עם טפול ותוך שבעה ימים ללא טפול.

למרות האכזבות נאסף מידע רב אודות הנזלת בשנים האחרונות. ברור שרוב המחוללים הם נגיפים - כ-200 סוגים בעלי אפיון מעבדתי שונה. קבוצת הרינו וירוס גורמים כ-30-50% מהתפרצויות הנזלת במבוגרים.

חוקרים הראו שחשיפה לאויר קר או מים קרים כשלעצמם אינם מורידים מיכולת ההגנה של הגוף בפני נגיפי הנזלת וכך אינם מוציאים אל פני השטח זיהומים שקטים (שכבר קיימים בגוף אך רדומים). מסתבר שהקשר לקור הוא עקב העונתיות (שכיח יותר בחורף) או עקב הרגשת הצמרמורת בזמן תקופת דגירת הנזלת או בזמן המחלה עצמה.

התקדמות חשובה נוספת בעקר בעשור האחרון היא בהבנת מנגנון העברת הזיהום. מספר זיהומים נגיפיים מועברים ע"י חלקיקי ארוסול העוברים מרחקים גדולים בין המזהם לנדבק. לעומת זאת הנזלת מועברת ע"י מגע קרוב.

ההעברה נעשית מן הידיים של המנוזל לידי הבריא אשר מזהם את לחמית העיניים, (הקרום העדין המכסה את העין מבחוץ), או את רירית האף באצבעותיו הנגועות.

מעניין להוסיף שחלל הפה איננו מהווה מקוד יעיל ליצירת הזיהום. לאחר הבנת מנגנון ההדבקה נראה שיש מספר דרכים לפתרון הבעיה.

1. חיסרון:

מספר רב של נגיפים נכנעו לחיסונים, אולם מכיוון שקיימים מספר רב ביותר של סוגי נגיפים, לכל קבוצה יש מספר רב של זנים (רק לרינו וירוס יש כ-100 זנים). קשה מאד ליצור תרכיב חיסון שיכסה את כל הווריאציות האנטיגניות.

2. הפסקת העברת הזיהום

רחיצת ידיים תכופה, או שימוש בתכשירים אנטי-וירליים על הידיים (משהות או נוזלים), או שימוש במטפחות אף הספוגות בחמרים אנטי-נגיפיים עשויים להפחית את תדירות העברת הזיהום.

אולם עד כה אמצעים אלו לא נראים מעשיים. הפתרון המעשי היחידי הוא רחיצת ידיים לאחר מגע עם אדם מנוזל.

מבין התרופות האנטי-נגיפיות המפותחות לאחרונה מספר רב יעילות אך ורק בתנאי מעבדה ולא בנסיון המעשי הקליני.

קיימת תרופה די חדירה המופקת מכדוריות דם לבנות מדם אדם הנקראת אינטפרון. חומר זה הוא בעל תכונות אנטי וירליות, וניתן בשאיפה.

נסיונות ראשוניים בו הראו שיש צורך בכמויות גדולות ביותר ליצירת אפקט קליני, אולם זה יקר ביותר וקשה להשגה אף לצרכי מחקר.

ניתן להפיק חומר זה בעזרת הנדסה גנטית, אולם בכמויות מסחריות קיימות תופעות לוואי המעמידות בספק את השימוש בתרופה.

כך שעדיין מניעת הנזלת וטפול בה מהווים אתגר מחקרי רפואי.

הערה: בכתיבת כתבה זו נעזרתי בשבועון הרפואי

חיים.

חזק ואמן

ראיון עם ה"גמלים": ליאור (קרית יובל י-ס) עודד ("מרכז" י-ס)
רוך (באר-שבע) וחגי (קרית חיים) (*יוסי אולשנסקי, חבר
"החמישיה הפותחת" נעדר)

הם יכלו להיות כבר חילים, עם מדי דית, כומתה צבעונית וחוטמת גברית,
אבל הם לא... הם בחרו לדחות את השרות הצבאי בשנה, ולצאת לשנת
הדרכה כי"גמלים.

על כוס קינלי (לשם שינוי) ותוך כדי פיצוח גרעינים קיבלתי תשובות
ב"כחול לבן" על השאלות - למה? ואיך זה? על טעם הבחירה, על הציפיות
ועל מימושן וכו' וכו'.

האם היציאה לשנת הי"ג היתה על בסיס מוטיבציה תנועתית-ערכית או
שהמניע העיקרי היה הרצון לדחות את השרות הצבאי כדי לעשות "קצת חיים"
או מתוך פחד?

עודד: לא מתוך פחד, ולא מתוך רצון לדחות את השרות. ראיתי בזה
חשיבות, לא הגדרתי לעצמי בדיוק מהם הדברים הכל-כך חשובים אבל
הרגשת הצורך וחשיבות הנושא זה היה העניין.

רוך: רציתי לנסות לחיות בעיר, לעבוד עם נוער שלא הכרתי, אבל בתוך
השיקולים היה מקום חשוב גם לרצון להתגייס יותר מאוחר, כשאני אדע
יותר טוב מה אני רוצה מעצמי.

ליאור: מרכיב - הצבא הוא ללא ספק שיקול בעל חשיבות, אבל ללא זיקה
למה שנקרא י"גמל לא הייתי יוצא. מה שהכריע לא היה דחיית השרות אלא
הרצון להכיר ולממש את מה שנטעו בנו.

חגי: מה שמשך אותי זה "לעבוד עם אנשים (נערים)" הערכתי שזו תהיה
עבודה מעניינת ואכזר זה כך.

האם אתם מרגישים שאתם עושים משהו חשוב, או שזה עניין לא כל-כך
רציני?

ליאור: קצת מסובך לענות. מה שאני עושה חשוב לי, זה אולי קצת מליצי אבל אני מרגיש שאני עוזר ל"כמה" אנשים. העזרה היא לא במובן האידיאולוגי או הפוליטי, אלא במובן הראשוני הפשוט - חונכות, ועבודה בבית הספר. וכמובן ישנו גם ה"ש"ה"צ, אנחנו הי"גמלים מחזיקים היום את החוטים של העסק הזה.

חגי: אני חושב שהתרומה בתחום החינוך לערכים היא מוגבלת; גם ה"ש"ה"צ הוא מעין מתנ"ס - איך הענות רבה לפעולות תכניות וערכיות.

רון: לא חלמתי להיות דווקא בבאר-שבע, רציתי להיות אי-שם בצפון. את קן באר-שבע מצאנו במצב של "חורבן". התאוששתי מהירידה דרומה, וממצב הקן (הנ"ל) ואני יחד עם החברה בקומונה רואים אתגר בבניית הקן מחדש. העבודה שבני נוער עוזבים את הרחוב ובאים לקן, ומקבלים ציונות נותנת לי הרגשה שאני תורם...

ליאור: ככל שאתה נכנס לעבודה בשטח אתה מרגיש שיש לדברים חשיבות אולי כשאני אצא, הדברים יראו לי אחרת, פחות חשובים, אבל שאני בפנים אז הכל חשוב נורא.

עודד: אני משוכנע שאני עושה משהו חשוב איך לי הרבה התלבטויות! השאלה כמובן למי זה חשוב? אני מאמין שזה חשוב לכולם! ולא רק לי. אני אמנם עושה את הדברים מתוך עניין אישי, נלעצמי. אבל אני חושב שזה חשוב ותורם גם לאנשים ולסביבה שבה אני פועל.

האם אתם בעצמכם קיבלתם
חינוך תנועתי?

ליאור: לא קיבלנו יותר מדי, אבל עצם זה שאתה חי בקיבוץ, אתה מביין? הדיאלקטיקה החיובית זהו המטען החינוכי שיש לנו נזה בהחלט משהו!

רון: מסכים עם ליאור, פשוט גדלנו עם זה.

למה אתם מחנכים בלשון שנות ה-80,
מהו המסר?

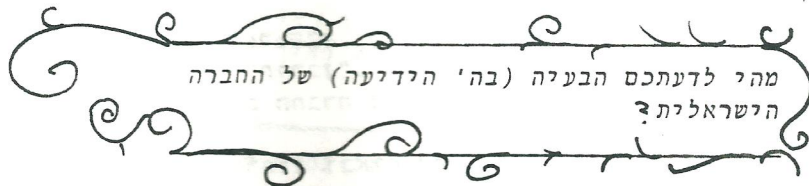
21.3.86

ליאור: זו ההתלבטות הכי גדולה שלנו.

רוך: שהחברה יהיו קודם כל בני אדם ושידעו לכבד אנשים אחרים. זה בעצם סך הכל הערכים שאני מאמין בהם.

עודד: אני חושש ששאלה כזאת גוררת אותנו לסיסמאות! אני מתעסק בשלושה דברים שונים לגמרי: חונכות לילד בגיל 6. מורה עוזר בבי"ס יסודי ב"גונן" ומדריך קבוצה ט' בתנועה. אני לא מזהה "מטרת על".

ליאור: הגדרת המטרה לא כל-כך משנה, מה שחשוב זה שאני בא אליהם כמו שאני עם האמיתות והנורמות שלי.

רוך: אותי מדאיגה הגזענות, במיוחד שהיא מופיעה אצל בני נוער.

ליאור: הבעיה היא לדעתי - המצוקות המנטליות. שיש לאנשים. מצוקות שרשיהן בבית, בדלות הרוחנית ובריקנות. אני לא רואה פלא שיש כרסום בדמוקרטיה.

עודד: מה שלי הכי מפריע זו האדישות ההולכת ופושטת. את האנשים לא מעניין שום דבר חוץ משני הכיסים, מימין ומשמאל. הכיסים צריכים להיות מלאים, זה הדבר היחיד שחשוב. הרדיפה אחרי הכיסים מביאה לחוסר סובלנות ולאדישות. מה שהלך לאיבוד זה לא רק הערכים הגדולים, אלא יחסי האנוש - החברות, ההחלצות לעזרה, הרגישות למצוקת הזולת. האדישות באה לידי ביטוי כמעט בכל מבט שתשלח ברחוב. עם האדישות הזו אנחנו צריכים להתמודד, ושלא תחשוב שאני יודע מי זה האנחנו?

רוך: יובש כבד - כל היום סביב המכולת ובערב טלוויזיה ולישון.

היום שקצת הוצאתם את האף החוצה איך נראה
הקבוץ בעיניכם?

ליאור: היציאה החוצה חיזקה בי מאוד את הקיבוציות שלי. חלק
רב בפעילותו של הי"ג סובב סביב לרעיון וזה נותן לי חיזוקים
בראיית הקיבוץ. הערכים קיבלו ממשית.

רון: האיכפתיות והביקורת גברו אצלי. מאוד איכפת לי היום מה שקורה
בקיבוץ. ראיית הדברים מבחוץ הביאה אותי להערכה גדולה הרבה יותר
של הקבוץ, ממש מהפך מדמותו של המוסדניק הממורמר והמקטר. שאני מסתכל
אחורה על מה שקיבלתי מהקבוץ, אני פשוט מסיר את הכובע....

עודד: אני מזהה אדישות גם בקיבוץ, מעט מאוד קורה כאן - מה
שיש כאן זה עבודה, טלוויזיה, שינה, כמו בעיר. ומקבוץ אתה מצפה
ליותר.

איך הם חניכי התנועה של שנות ה-80? מה הם מחפשים בתנועה
ומה הם מוצאים?

חגי: הם לא באים לתנועה לחפש ערכים, הם באים בעיקר בשביל החברה,
לסרטים ולהרקדות.

עודד: לדעתי המדריך יכול להשפיע על הכיוונים. לא חובה להשלים עם
הבדידות והריקנות, בהחלט ניתן לשלב גם חינוך ערכי ומשמעותי.

ליאור: אני חושב שגם החניכים לא יתנו תשובה ברורה לכאן או לכאן
הדברים הם מורכבים, החניכים באים גם בשביל ה"אקטשן" והחברה, אבל
גם בגלל הצבע הרעיוני והפוליטי. לעתים קרובות הם מצויידיים בחינוך
ובאוריינטציה מהבית, מאמא ואבא שגם הם היו פעם בתנועה.

רון: החניכים עוברים בד"כ את כל תנועות הנוער, ונעצרים איפה
שנראה להם! לדעתי יש גם מומנט ערכי.

איך זה להסתובב ברחוב עם החולצה הכחולה? האם יש גילויי
עוינות ודחייה. האם אתם מרגישים גאווה או גיחוך

חגי: בקריית חיים מתייחסים ל"כחול" בצורה חיובית מאוד. אני מרגיש נוח מאד בתוך החולצה השומרית.

ליאור: זה נותן לי הרגשה טובה, אני בהחלט מרגיש גאווה, ונהנה לראות גם אחרים הולכים בחולצה שומרית.

רוך: החולצה הכחולה היא גם כרטיס ביקור בעירייה, בבית הספר, היא מייצגת את העניין.

עודד: לי אין סינטימנטים מיוחדים לחולצה, אני הולך אתה לפעולות ולאירועים, אבל אני לא מרגיש רע בלעדיה.

מהו המאזן האישי של שנת ה"ג, אם הייתם צריכים לערוך סיכום בניינים?

רוך: מאד התלבטתי עד שהחלטתי, ואחרי שהחלטתי ידעתי בברור שאני עולה צפונה; ולקח מבוסס. אבל נפלתי לבאר-שבע, לקח הרוס. עברתי משבר... הייתי כבר בדרך הביתה, כמעט! (בחנוכה) אבל יצאתי מזה, היום אנחנו "קומונה" על הכיפאק, אנחנו עובדים קשה אבל אני מאוד מרוצה.

חגי: יש בעיות, אבל זה שאני אדון לעצמי זה ממש טוב, ואני מאד מבסוט מהשנה הזו.

ליאור: יצאתי מהמוסד עם ההחלטה לצאת ולעשות משהו ברצינות, היום אני מאוד בפנים וקשה לי לקבל תמונת אמת עם פרספקטיבה מתאימה, אבל טוב לי.

עודד: קשה לי, אבל גם טוב.

ומשפט אחרון

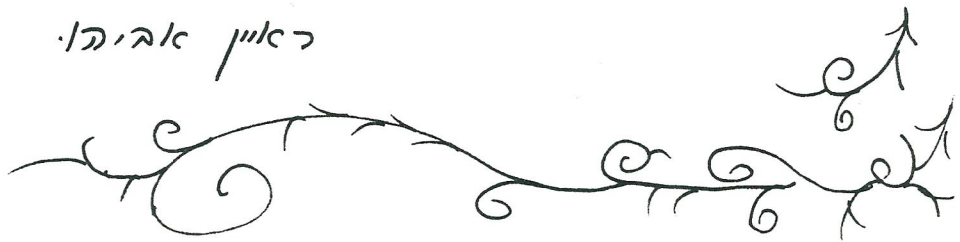
רוך: בנימה אופטימית זו (הנ"ל) אני רוצה להאמין ולצפות שהראש הקטן יגדל אנחנו לומדים מגיל אפס רק לקבל והגיע הזמן שגם נלמד לתת. חזק ואמץ!!

ליאור: נולדתי בקבוץ (גם ההורים) לא בחרתי בזה. בשנת ה-י"ג אני מרגיש שאני מצטרף לקבוץ מתוך בחירה. אני מציע לכל נער שמסיים י"ב לעשות שנה כזו.

רוך: קבוץ זה דבר יפה מאד, גם מיוחד וחבל שזה יברח לנו בין האצבעות (זו גם תגובה על הראיון עם בנות עומר, שהיה די מאכזב...).

ליאור: קצת יותר פטריטיזם, קצת יותר "פה אנחנו" ו"הנה אנחנו".

ראשון אביב.

הרוח והשמש

והאיש קרא: "הסערה נמרה".
השמש חממה בכל כחה, ולאיש היה
ממש חם.
והוא הסיר את המעיל.
"רואה?" אמרה השמש לרוח, "אני חזקה
ממך!"
"רק רגע", אמרה הרוח, "עכשיו תרמי".
ושוב נשבה הרוח,
ושוב היה לאיש קר,
והוא אמר: "איזה מזג-אוויר מוזר,
פתאום חם, פתאום קר,
והוא לכש את המעיל.

צחקה הרוח, גם השמש צחקה:
"את חזקה, ואני חזקה", אמרו שניהן
ביחד,
"כל אחת בדרכה".

אני חזקה ממך, אמרה הרוח לשמש.
"אני חזקה ממך", ענתה השמש לרוח.
"נראה", אמרה הרוח.
"נראה", הסכימה השמש.
"איך נראה?" שאלה השמש.
"באמת איך?" נשבה הרוח.
"אני יודעת!" אמרה השמש, "נעשה
התחרות".
"הנה איש עם מעיל, אם תסירי לו את
המעיל - נצחת, ואם אני אסיר לו את
המעיל - אני נצחתי", הוסיפה השמש.
"טוב", אמרה הרוח, "אני ראשונה".
הרוח נשבה בכל כחה, אבל האיש רק
התעטף יותר ויותר,
את המעיל הוא כפתר, וקרא: "איזו
סערה!"
אז הגיע תורה של השמש.
השמש זרחה וזרחה, התחיל להיות חם,

למה צווקא אמריקה כשמי סיוק באינה"ה - אינן

לנסיעה זו היו מספר מטרות.

1. מטרה עיקרית היתה להעשיר את שוק הצרכנים של המפעל, ע"י בדיקת השווקים בחו"ל:
 - א. מצב השוק בנוגע למתלה משחטות (מוצר אותו אנו מייצרים עבור משחטות בארה"ב, ולאחרונה נדמה היה ששיווקו נעצר).
 - ב. מצב שוק הכבישה בכלל ומוצרי החשמל בפרט.
2. ביקור בתערוכה העולמית באטלנטה, למוצרי עופ, ציוד לולים ומשחטות.
לו"ז הנסיעה היה:
שבוע ראשון - ביקור במדינות הדרום בענייני משחטות, בארקנסאו, לואיזיאנה, מסיסיפי, ג'ורג'יה.
שבוע שני - ביקור באיזור ניו-יורק ניו ג'רסי ולונג איילנד.
שבוע שלישי - יוסטון - טכסס
חזרה דרך אירופה, המבורג-גרמניה לוד.
הסיוור במשחטות והתערוכה.
במהלך הסיוור עברנו 3 משחטות בהן פועל ציוד שלנו. קיבלנו התרשמות כללית על מצב הציוד ועל דעת המפעילים ואף הסקתי את המסקנות הנובעות מכך.
בדרך כלל הנתונים מעידים על שביעות רצון מ"לייזן" האלומיניום שלנו, למעט מקום אחד במסיסיפי ששם כמעט הוציאו את המתלים שלנו מהמפעל אך לאחר מסע הסברה השתכנעו להשאירם לתקופת נסיון נוספת.
המלצתי להתקין המתלים שלנו רק בליינים איטיים בשלב ראשון (70 רגל/דקה) ובמקביל עלינו לעשות שנויים קלים לשיפור המוצר.

התערוכה

תערוכה מסוג זה נערכת מידי שנה. מציגים שם בעיקר ציוד למשחטה, לולים, ומכונות למוצרי עוף. השנה כללה התערוכה 2 ביתנים מאוד גדולים, על שטח של דונמים רבים. בתערוכה ייצגו החברות הגדולות ביותר בעולם למוצרים הנ"ל. החברה שייצגה אותנו נקראת **MEYHEN INT. CORP.** החברה משווקת היום במספר מדינות בתוך ארה"ב בחוף המזרחי ובדרום. משרדי ומחסן החברה המרכזי נמצאים בניו-יורק/קווינס מנהל החברה - מאיר תושב, ישראלי שהתחנך בקיבוץ נתיב-ה-ל"ה) מזה 10 שנים בארה"ב והציונות שלו מתבטאת בהשגת הזמנות לייצור בארץ עבור השוק באמריקה.

ההתעניינות במוצרינו היתה מרובה ואינטנסיבית. לאמריקאים סקרנות רבה, אך באותה מידה גם שמרנות. להערכתנו שוק המתלים שלנו עשוי להגיע בעתיד עד 100,000 יחידות לשנה. (במידה ונשפר את המתלה ונתאימו לדרישות המשתמשים). כללית יצאתי מאוד מעודד מפגישותיי הרבות עם המשווקים של המוצר והאנשים העובדים איתו. אני מקווה שנגדל ונתפתח בענף זה, רשת השיווק מחכה לנו (!)

ביקור במפעלים

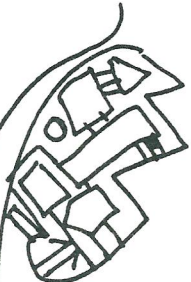
אחת הדרכים ללמוד על הנעשה בשוק היה ביקור במפעלים המייצרים אביזרים לרשת חשמל. השוק הוא פרוע מאוד ועצום, כמעט ולא ניתן לשווק היום בארה"ב באופן עצמאי. החדירה לשוק היא קשה מאוד. כל ביקורנו במקומות השונים הובילו אותנו לצורך ללמוד את הנושא דרך יצרנים של מהדקים ומוצרי כבישה אחרים. כמעט לכל מוצר נדרש תו-תקן. לא הגענו למוצר ספציפי שניתן מחר להתחיל לשווקו. למעט מהדקי שן שאנו מיצרים עבור חב' בזק וחב' חשמל בארץ (קשת + גוף + 2 אומיס), גם בתחום זה התחרות היא פרועה ואין כל בטחון שנצליח להיות תחרותיים ולמכור.

לסיכום

1. ניתן למכור מוצרי-אלומיניום שלנו בארה"ב.
2. השוק גדול מאוד ופרוע, כלומר - המוני יצרנים מתחרים האחד בשני.
3. ישנן יותר דרגות שיווק, כך שהמוצר הולך ומתייקר בדרך שביז היצרן לצרכן הסופי וזה מאלץ את הייצרנים להיות מאוד תחרותיים במחירים.
4. כדי שכפר-מנחם יצליח למכור, עלינו לייצר כלים (שטנצים) תחילה ואח"כ לקבל תו-תקן למוצר "UL" (תהליך ארוך ויקר) כל זאת בתנאי שכלכלית המוצר יצדיק זאת.
5. דרושה מערכת שיווק בצד השני שתמכור לנו.
6. האמריקאים יתנו לנו צ'אנס אחד בלבד. במידה ומבחינה טכנית הייצור לא יהיה טוב, לא נצליח לחזור שנית.
7. נצטרך להשקיע כספים בטיפול מתמיד בנושאים הנ"ל כדי להגיע לתוצאות.

עד כאן חטרונות... אך בסוף המנהרה הזו יכול להיות אור בזכות כמויות מאוד גדולות שהשוק צורך ולכן אנו נמשיך לעסוק בנושא ארה"ב.

לעמנואל
75
ברכות
עד מאה ועשרים

סכום בקור במפעל מתכת כפר מנחם 24.2.86
 ++++++

נוכחים: ארנון, דודקה, יחיעם, שלומי, אמנון, מוישלה - כפר מנחם
 זמי, יהוד, בן-ציון וינר - הקיבוץ הארצי.

לאחר שמיעת סקירה היסטורית על התפתחות המפעל ותחומי פעילותו
 בשנתיים האחרונות: ביצור, פתוח ושיווק. התפתח דיון בו נטלו
 חלק כל המשתתפים אשר נגעו בתחומים הבאים:

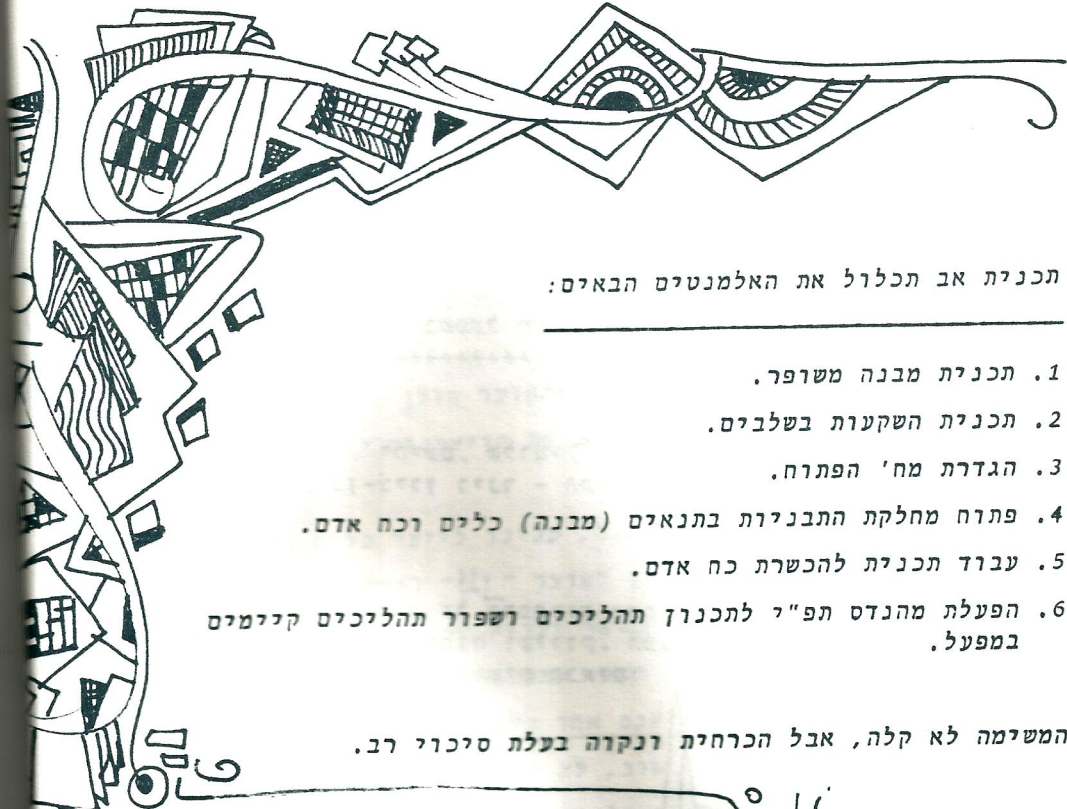
1. הגדרת פעילות המפעל
2. כוונת התפתחות אפשריים ורצויים
3. אפשרויות קדום ופתוח הפעילות
4. יחסי קבוץ מפעל ותדמית המפעל בקבוץ
5. פוטנציאל המפעל כמפעל כלכלי וחברתי
6. מערך השיווק והיצוא של המפעל.

בסכומו של דיון הגיעו כל המשתתפים למסקנות משותפות לגבי הגדרת
 המפעל כמפעל למוצרי כבישה מתכתיים (אל ברזליים - וברזליים?).

אפשר לאמר שעל דעת כל המשתתפים יש לתחום פעילות זה יחודיות שאין
 לה מתחרה בשוק הישראלי ופוטנציאל המפעל נראה מובטח. היתה הסכמה
 כללית לגבי הצורך לשנות את דמוי המפעל ולהעלותו לרמת מודרניזציה
 ואוטומציה אשר יהפכוהו לנקודת משיכה לכוחות צעירים בקיבוץ.

סוכם על סדרי הפעולה הבאים:

- א. לערוך סקר שוק בארץ להגדרת גודל השוק והצרכים בתחום כבישת המתכת.
- ב. לערוך סקר שוק בארה"ב (באמצעות מאיר תושב)
- ג. הכנת תכנית אב לפתוח וחדוש המפעל אשר תגדיר את כוונת ההתפתחות,
 צרכי ההשקעה, והתחזית הכלכלית על בסיס תכנית עסקית רב-שנתית.

תכנית אב תכלול את האלמנטים הבאים:

1. תכנית מבנה משופר.
2. תכנית השקעות בשלבים.
3. הגדרת מח' הפתוח.
4. פתוח מחלקת התבניות בתנאים (מבנה) כלים וכח אדם.
5. עבוד תכנית להכשרת כח אדם.
6. הפעלת מהנדס תפ"י לתכנון תהליכים ושפור תהליכים קיימים במפעל.

המשימה לא קלה, אבל הכרחית ונקווה בעלת סיכוי רב.

דני הלך עם אבא לוועידת חרות, והביא לשם את הפנס שלו. לפתע פרצה במקום קטטה המונית ודני מצא את עצמו בידיים ריקות. אולי אתם ילדים תוכלו לעזור לדני למצוא את הפנס?

לילדים

"אתה ואת אבא שלך..."

לא היתה פותרת

(ראיון עם יענקלה סלע)

יענקלה סלע מוכר לכולנו כדמות יחודית. לעתים מופיע כנביא בשער חוצב נבואות אפוקליפטיות על סכנת ההתפוררות הקרבה והספירה לאחור, ולעתים כמשמיע ביקורת נוקבת. אבל בכל הזדמנות מובאים הדברים מתוך גישה מקורית ותמיד מעניינת.

אז הלכנו אצל יענקלה כדי לשאול, לשוחח ולשמוע דברים בצורה מסודרת - והזהרנו בפתיחה - כל דבר שתאמר ירשם לך כהתחייבות.

שאלה: בעלון האחרון קראנו בראיון הגזבר כי המצב הכלכלי קשה ועלינו לקצץ בכל השקעה שאינה יצרנית, זו גם היתה המלצת מחלקת הכלכלה של הקיבוץ הארצי. מה דעתך?

יענקלה: אילו היתה הבעיה כספית בלבד, אז כל הפעולות שמציעים מחלקת הכלכלה ואמנון היו אכן פותרות את הבעיה. מגדילים חוב מגבילים רזרבות כספיות ועוברים לסדר היום. הבעיה היא שמהו השתנה באופן יסודי? בכפר מנחם והן בתנועה הקיבוצית. אנחנו לא תפסנו את השנוי. בכפר מנחם המצב חריף כי איך לנו ענפים כלכליים מספיקים. אנחנו לא הגדלנו את היצור שלנו במשך הרבה שנים. לא רק שלא הגדלנו את היצור, אלא גם מבחינת השארית שנשארה המצב נעשה יותר גרוע. לפני 20 שנה 1000 טון בשר תרנגולות פרנסו 30 משפחות, היום זה מפרנס בקושי 6. השינוי לא התרחש בגלל שמישהו דפק אותנו, וגם לא בגלל מדיניות הליכוד. זהו שינוי אימננטי כלכלי. השתנו תנאי היצור של גידול התרנגולות. וזה משפיע על הרווחיות. במילים אחרות: הקיבוצים גדלו, כמות הידע גדלה, ההשקעות שהושקעו ביצור גדולות יותר מהמוצע הארצי, יחד עם זה - העסק לא עובד. המשמעות היא - אנחנו חברה לא יעילה. יש גם היבט נוסף: "המשכורת" שאנחנו "לוקחים" לעצמנו שווה ליותר מ-1200 דולר לחודש.

אין בארץ הרבה משפחות שמוציאות כל כך הרבה לקיום כמו המשפחה הקיבוצית. יחד עם זאת אנחנו לא מרגישים רווחה. מי שיש לו אפשרות להוציא 1200 דולר לחודש הוצאות קיום, גר ברילה מחזיק עוזרת, מחזיק מכוננית צמודה ולא מחשב כל יום אם מותר לו לאכול סטייק או לקנות מחשב לילד פך יגמר התקציב.

המשמעות של היבט זה - אנחנו לא רק לא יעילים, אנחנו גם בזבזנים.

שאלה: הרי נסינו לקצץ? למנוע בזבוז?

הצעות המחלקה לכלכלה והתגובה של כפר מנחם בנושא הקיצוצים מוטעות ביסודם. קיצוצים מסוג זה יכולים להוביל לחברה בלתי נסבלת: קטנונית, חדירה לפרטיותו של החבר (סופרים את הביצים במרכולית, משגיחים על המנות בחדר אוכל, סופרים במחסן הבגדים וכו'). בקיצור - הבעיה שדוקא בהוצאות הזעירות ביותר, שהם כדף קטן - נכנסים לחבר לנשמה.

כל הקיצוצים שעושים בתנועה הקיבוצית לא יפתרו שום דבר. לעתים זה גם מהווה תירוץ לא לטפל בבעיות הכלכליות - ולכן אני מתנגד לזה. מקצצים ואת"כ מסבירים. כל הזמן מסבירים! מי שמסביר אין לבוא אליו בטענות. הוא הסביר! (כמו בתשדיר השרות על ההוא שדפק את מכונניתו בעץ ועכשיו הוא מסביר, נו! מה יש לו לעשות?). צריך להכיר ב-3 דברים.

א. גורם חיצוני לא יפתור לתנועה הקיבוצית את הבעיות.
ב. לקיצוצים, שקוראים להם בז'ארגון מקובל בלימה, יש שתי תכונות, או שיוצאים מהם לצמיחה או שבולמים עד נירוון ושבירה. אם אין תכנית כלכלית מקיפה או קורי פעולה לצמיחה תהיה שבירה.

ג. כדי שזה לא יקרה מוכרחים למצוא דרך, ולא ברמה הכפייטית, להתחיל להיות חברה יעילה ולהפסיק להיות בזבזנים.

שאלה: לא להיות בזבזניים - משמעותו לקצץ בדברים מיותרים
או שניתן לקצץ בהם לא? מה אתה מציע באופן מעשי?

יענקלה: אנחנו מקצצים בשטריות ואני רוצה קיצוץ בצריכה כגודל. לקצץ על גדול ע"י התארגנות נכונה. למשל: במערכת החינוך - לא לעשות כתות קטנות או רב גיליות. אלא לבדוק את האפשרות שהילדים יקומו בבוקר ויסעו ללמוד בגדרה. לא צריך לדחות תכנית כזאת על הסף בשל סיבות אידיאולוגיות כביכול. אפשר לבדוק גם אפשרות להתקין מונה חשמל לחברים ולחייב את החברים על חלק מצריכת החשמל. מכל מקום - לא לצמצם בשיטה הסובייטית!

שאלה: מהו הצמצום בשיטה הסובייטית?

השיטה הסובייטית אומרת שכאשר יש לך בעיה של מוטיבציה, המערכת תפתור. אם יש לי בעיה של משמרת לילה במפעל - שהמערכת תפתור. המערכת מחייבת וכופה על מישהו לעשות את זה. כלומה - המערכת מטפלת בקצה השפיץ של העפרון וכשאני יושב בקצה השפיץ אני דפוק וזוהי כפיה.

המסקנה - נחוץ טיפול שורשי יסודי בכל השיטה הכלכלית והחברתית של הקיבוץ. אי אפשר לפתור בעיות ע"י טיוחים ובדק קטן (קיצוצים ברמת הצריכה הזעירה) כאשר הבית קיים כבר עשרות שנים ויש לו הרבה קלקולים צריך לשפץ אותו באופן יסודי.

שאלה: בתור מרכז משק או גזבר - מה תעשה?

ינקעלה: אין לי צ'אנס לטפל בזה. לשום בעל תפקיד יחיד אין את היכולת, הסמכות והעוצמה הארגונית להביא לשינוי מהותי. זה צריך להיות תהליך מתוכנן ומבוקר ברמה הקיבוצית והתנועתית גם יחד.

שאלה: נוהגים לומר שהקבוץ "ענני" ויש בו אנשים "עשירים" מה דעתך על כך?

זה קיים אצלנו ובכל קולקטיב שתפנו. איך סיכורי להגשים
שיוויזון מכני. האמצעים שצריכים להשקיע במימוש השיוויזון
גרועים יותר מאי השיוויזון. הבעיה מוחרפת כאשר הקיבוץ לא
מצליח לספק לחברים את הדברים המקובלים עלינו כסטנדרטים.
אם קיצצו לגמרי נסיעות חו"ל ואיך כוח שימנע נסיעות פרטיות
אז הפער מוחרף. בשלב מסויים חבר שאיננו "עשיר" מחפש את
הדרך לשפר את מצבו והרבה פעמים גם מצליח לעשות את זה.
למשל: שנות חופש שחלקן ללא המשפחה, אשל גבוה בעבודות חוץ
מסוימות וכו'. (אצלנו יחסית המצב טוב, אנחנו צנועים מאוד
בחריגות מסוג זה). לכן צריך לחשוב הרבה כאשר מקצעים. כי הנזק
הכלכלי בפועל לקיבוץ בקיצוצים בנקודות רגישות, עולה בשל החריגות
על התועלת שבקיצוץ עצמו.

שאלה: האם יש לקיבוץ רזרבות כספיים לקידום איכות החיים ?

יענקלה לקיבוץ יש רזרבות כספיות בצורת כספים הנמצאים בקרנות-
חסכון, כספי פיצויים וכו'. אבל יש לו גם חובות. יכולה להיות
טענה שאנחנו צריכים להקטין את החובות ולהקטין באמצעות
הרזרבות את הריבית, יכולה להיות טענה שבעבר הפסדנו לא מעט
כסף מצורת הטיפול ברזרבות הכספיות. איך לזה קשר עם קידום
איכות החיים. כקהילה קטנה עשינו בכפר-מנחם הרבה מאוד למען
קידום השתלמויות ולמען קידום אמנים. יש לנו אלמנטים שאנו
מכניסים אותם תחת הכותרת תרבות ואמנות הרבה מעבר
לפרפורציות. צריך ללכת לקראת אבל לפי יכולתו של הקיבוץ
ולא בהכרח עפ"י רמת התביעות של הפרט הדורש. האידיאולוגיה
של הקיבוץ מאפשרת לאנשים להגיד אני אמן גם ללא יכולת
ארבייבטיבית להגדיר את האיכות וגם ללא תמיכה כספית כלשהיה
שאמן בחוץ היה חייב לקבל כדי לקדם את עצמו. היום ההגדרה של
אמן היא - מי שיכול לשכנע את שיחת הקיבוץ והציבור שהוא אמן
זהו!

שאלה: האם יש לקיבוץ דרך לעזור לבנים בחוץ?

21.3.86

-24-

יעקב: הקיבוץ צריך להקים קרן לטובת הבנים שנשארים בקיבוץ. בקרן זו יעשו הדברים הבאים:

- א. פעולות להחלפת שנת החופש.
- ב. מסלול השתלמות לא תלוי במכסת משתלמים, לאלה המרותרים על שנת החופש ולהם בלבד!
- ג. מניעת פערים בין בני קיבוץ שנשארו בקיבוץ לבין בני גילם הבאים מן העיר.

זהו - להפעם! מעט מתוך שיחה ארוכה האם באמת מתחילה הספירה לאחור? אתם מוזמנים להגיב.

ראינה - אסתר יאה.

למיידיהם
וגם להורים ג.
שתוך שבועיים בגרין
ב-20 שנה - עד 120
שוג בדיעות

על כמה ענינים קטנים.

עם הידושו של העלון ברצוני להביע כמה הרהורים בכתב.

ראשית עלון קיבוצי נועד לכלל חברי הקיבוץ. נכון שאפשר להתנצח מעל דפי העלון, ולפעמים גם לפגוע אחד בשני.

רבותי, אפשר לעשות זאת בצורה עדינה ואפילו עוקצנית ובמידת מה של הומור, אחרת נגלוש לטונים מכוערים, אנחנו לא בועידת חרות.

ועוד בקשה אישית לכותבים, אנא כתבו שאפשר יהיה להביך אתכם. לא פעם אני נזקק להעזר ברמב"ם וברש"י - על מנת להביך מה בדיוק הכותבים רוצים.

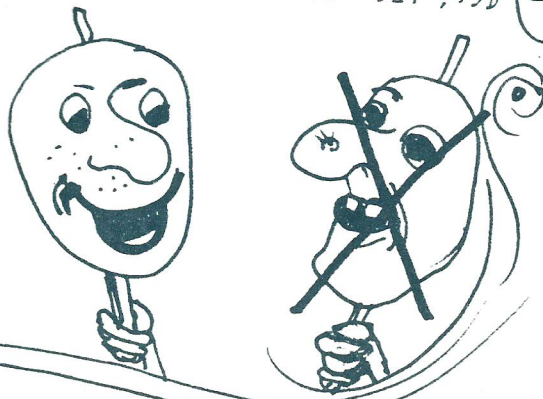
נושא שני שברצוני להעלות הוא קליטת בניס מסיימי צבא. קראתי בעצב את הראיון עם הבנות שזה עתה סיימו את שרותן. אני אומר זאת מתוך דאגה, ומי שמכיר את הבעיה מקרוב בהיותי בועדת חילים, אין לי תרופת פלא כיצד לקלוט את בנינו שמספרם מגיע עתה ל-35 בקרוב ממש עתודה מצויינת להמשכו של הקיבוץ.

אולי נעמיד לרשותם אתגרים בהקמת ענפים חדשים או מפעל שיקלוט אותם ובעיקר משהו לקליטת הבנות. לחדש את הצמיחה בקיבוץ כך אולי יוכלו מסיימי הצבא להשתלב ולרענן, במקום לדרוך במקום.

והדבר האחרון שברצוני להעלות על הכתב. יש מעט מאוד בעלי תפקידים בקיבוץ שאפשר לפנות אליהם, ולהענות יפה ואף אדיב, זה הצד היפה שבדבר אך ישנו גם צד אחר מזיק ואינו נותן הרגשת בית. ישנם בעלי תפקידים שמופקדים על דברים מרכזיים בחיינו בחושבם שהדבר שייך להם.

ולבסוף בקשה אישית, אנא הוציאו מהלכסיקון את המילה המעצבנת "לא מגיע לך" או את המילה "לא מקובל עלי" דחילו ורחימו, לא אכעס על אף אחד עם במקום שני המשפטים האלה, יאמר לך לכל הרוחות או שישתמש בביטוי הרוסי הנפוץ "לך לק. מ. בבקשה מכס בלי לא מקובל עלי, וכלי לא מגיע לך, אני מבטיחכם שאקבל זאת באהבה רבה.

מאיר האוזר

ועדות

* צ"ח ועצת חברים

בשעה טובה, ועדת חברים יוצאת לדרך.

א. תמונת מצב

=====

בתקופה האחרונה נשמעו קולות- ובצדק - הקובלים על העדר פעילות של ועדת חברים. עקר ונטל הטיפול בעניני ועדת חברים היה מוטל על שיכמה של המזכירות.

הסיבות להוצרות מצב זה היו בעקרון אוביקטיביות, ואיך טעם כעת לדון בהן. הנה נבחרה ועדה חדשה והיא מתחילה בפעילות סדירה מתוך רצון להקיף ולטפל בענינים.

נבדקו דרכי פעולה של ועדות בקיבוצים אחרים, וגם בוועדה לחברה בקיבוץ הארצי. התוצאות מצביעות על שתי שיטות הנהוגות כיום בקיבוצים:

1. השיטה "הישנה" המוכרת גם לנו, הנהוגה בשנים האחרונות, שמבוססת על טיפול בבעיות חברתיות וצרכניות כאחת. היא מאפשרת התייחסות כוללת לצרכים חברתיים ופרטיים בשני התחומים. היא מאפשרת לוועדה שליטה בתקציבים השונים המאושרים ע"י שיחת הקיבוץ לצריכה, ומאידך דואגת לפתרון בעיות החבר בתחומים שונים ורבים.

2. השיטה, אשר מפרידה בין הצד הצרכני לבין דאגה לבעיות חברתיות.

על פי קונצפציה זו נבחרות בקיבוץ שתי ועדות: ועדת צריכה - אשר תטפל בעניני החברים בתחום הצרכני, התקציבים המרועדים לכך, אופן השימוש בתקציבים האלה, חלוקתם לפי קריטריונים שיקבעו על ידה, שיטות הצריכה, שמירה על כללי שיתוף, ומידי פעם הצעות חדשות התואמות את המציאות החדשה הנוצרת.

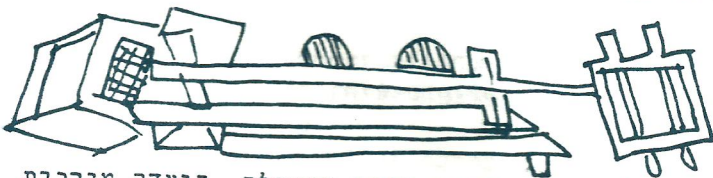
ועדת חברה - גוף שענינו טיפול בבעיות הכלליות של החבר, שלא תמיד יכול להתמודד איתן לבד; שמירה על זכויות החבר (סניגוריה אם תרצו) ראית האספקת האישי-אנושי של בעייתו והאפשרויות לטיפול במסגרת זכויותיו-חובותיו. וכל זאת לפי שמירת עקרונות הקיבוץ.

מטבע הדברים יהיה קשר אמיץ בין שתי הועדות כתוצאה מתלות תקציבית ואינטרס משותף שיש לשתי הועדות בבואן לשרת את החבר.

ועדת החברים החדשה שמה לעצמה למטרה, לתקופה של שנה לנהוג על-פי השיטה שהיתה נהוגה אצלנו עד כה (השיטה הישנה), תוך בדיקה יסודית של השיטה השניה.

בקרנו בקיבוץ חצור ששיטת ההפרדה פועלת אצלם מזה שנים, והתרשמנו בצורה חיובית ומעודדת. בעתיד הלא רחוק נביא פרטים נוספים בנושא זה לידיעת החברים.

ב. המעש
=====

בשיבה הראשונה של הועדה נקבעו קווי הפעולה. הועדה מורכבת משניים-עשר חברים. (בחירה חפשית לתפקיד) והיא פועלת במסגרת צוותים קטנים 2-3 חברים בכל צוות כשהחלטות חשובות ועקרוניות מתקבלות במליאת הועדה.

והרי הצוותים:

צוות הרהוט - ישראל גרמן, שלמה גסטפרוינד וצביקה בן-אריה
===== הנחיות לאישור קניה - ישראל, מצב הנקודות וניהולן שלמה ג'. ומחסן רהיטים ישנים ואיחסונם צביקה ב.א.

צוות טיפול בבעיות כלליות - אסתר מנדל, צפורה לביא, שרקה שלו, משה סעידי ורכז הועדה.
===== אפשר לפנות לכל אחד מחברי הצוות לפי נוחיות החבר.

צוות טיפול בצעירים - אורנה תל-אור ורפי לזרקביץ מופקדים על קשר בין ועדת חברים לבין ועדת הצעירים עד גילאי 25 פלוס מנוס.

צוות נופש-חופש - כל עניני נופש חפש ינוהלו ע"י אסתר מנדל בעזרת רכז הועדה.
=====

צוות טיפול בבודדים - צפורה לביא תדאג במשותף עם רכז הועדה
בבעיותיהם של הבודדים בקיבוץ. =====

צוות דירות - בריכוזו של צביקה תל-אור יכלול את רכז הועדה
ועוד חבר שטרם נקבע. =====

שעונים - פרדקה

צוות האחראי על: מתנות, שי לחגים, חתונות, עזרת קרובים,
כולל את ארלט ורכז הועדה. =====

הועדה דנה כעת בכל תחומי הפעולה האלה. ישנן תכניות והצעות
רבות לשינויים ורעיונות חדשים. הועדה מחפשת גם דרך לשתף את
החברים בנושאים אלה.

למען נוהלים תקינים וטיפול נאות בעניינים, יתקיים דיון במזכירות על
עניני ועדת חברים: פעולותיה, סמכויותיה ושיתוף פעולה ביך שתי
הועדות.

משהו על התקציבים:

ודאי חברים עוקבים אחרי פרסום הנתונים ע"י ועדת המשק בעניין
התקציבים. לא קשה להבין שלפנינו שנה קשה בכל הנוגע להוצאות
ואחזקת-אדם. התקציבים השנה קוצצו בכל הסעיפים ויהיה לנו קשה
מאוד לעמוד בבקשות החברים.
לכן נצטרך לקבוע סדרי עדיפויות, תוך שיקולים ענייניים והכרחיים.

החברים יכולים לפנות בכל עניין לחברי הצוותים המטפלים בנושא
המסויים, ובמקביל ייקבע ערב קבלה לפניות, ואין ספק שעניינים
יטופלו!

ס ו ר

היו אלה הצעדים הראשונים של הועדה, ונקוה שבצורה סדירה ובזמנים
קצובים נוסיף למסור לכלל החברים מידע על הנעשה בוועדה, בכלים
הרגילים, על הקבוץ, ושיתח הקבוץ ופרסומים נפוצים של הועדה.

נקווה לשיתוף פעולה עם כלם.

21.3.86

ר. חברים.

* מציון ועצת אבודה

נשתדל לחדש את הדיווחים מן הישיבות של הועדה ונקווה שיש בהן ענין לחברים רבים.

אחת מן הישיבות האחרונות הוקדשה לדיון בנושא בריאות, כפי ששמענו מפיו של מרכז המשק, בריאות מהורה אחד מהסעיפים הכבדים בתקציב, אחזקת האדם וגם בתחום ימי העבודה.

ע"מ שנוכל לחסוך קצת בתחום זה, במידת האפשר, אנו חוזרים ומזכירים החלטות ישנות ומצפים מהחברים לשיתוף פעולה מלא.

1. חבר אשר עובד 7 שעות ויותר, הנוסע לקופ"ח, מתבקש לעבוד באותו יום כמה שעות לפני או אחרי הנסיעה.

2. חבר המאושפז בבית"ח ונזקק לבני משפחתו או לחברים ליד מיטתו יתאם זאת עם המרפאה ולא על דעת עצמו.

3. חברים אשר חלו במשך היום, מתבקשים לדווח למרפאה ולסדרן העבודה!

4. כל שהיה של חברים בביתם כחולים חייבת להיות מתואמת עם המרפאה ואם הדבר לא יעשה ירשמו הימים כימי שבת לחברים.

5. כל נסיעה לקופ"ח חייבת להיות מדווחת למרפאה ודרכה לס. עבודה.

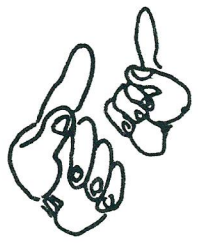
ד"ר שוקות בקידוץ

1. אמנון דוידוב למועצת הכותנה
 ++++++

יוסף צלומי יו"ר מועצת הכותנה, בא לערער בפני השחה על החלטת הקבוץ שלא לאפשר את יציאתו של אמנון לעבודה במועצת הכותנה.

הערעור התקבל. בעד - 34 קולות ו-25 נגד. יציאתו של אמנון תתבצע אחרי סיום תפקידו כגזבר.

2. ניצלנו את בואו של אורחנו ממועצת הכותנה לשמוע אינפורמציה על מצב גדולי הכותנה בארץ. נושא שצריך לעניין ולהדאיג אותנו במיוחד.

3. בשיחה נבחרו בעלי התפקידים הבאים:
 ++++++

- רכז משק - שלומי שקד
- גזבר - דנקעלה סלע
- רכז ר. השתלמות - בלה כספי
- רכז ר. תכנון ובניה - משה סעידי
- ו. רכב - קובי ר. מיקי ל. (עופר ממשיך)

מזכירות - חיים יערי, יוכבד, יוסי שרון, יצחק כ. (מטעם ר. חברים)
 ++++++ רפי ל. שושנה גוטליבר
 + מזכיר, רכז משק, וגזבר

ו. חברים - יצחק כ. (נבחר) פרדקה, אסתר מ., צפורה ל., ישראל ג.,
 ++++++ משה ס., שרקה, שלמה ג., ארלט, רפי ל. אורנה ת.א.,
 הנרי, צביקה ת.א.,

ל כ ל ם ב ה צ ל ח ה

יום הולדת לטלפונים

קשה להאמין - בסוף החודש (31 מרץ) ימלאו שלש שנים למערכת הטלפונים בקיבוצנו. איך הצלחנו להיות לפני כך?

אנו מביאים בזאת תזכורת למספר פעולות שהמערכת מסוגלת לבצע, ואשר אינן מנוצלות:

1. להעברת שיחות (פנים וחוץ), לשלוחה אחרת, חייג ברצף:
 - 1 ואת המספר אליו תועבר השיחה.
 - 1.1 אם איך תשובה ניתן לחייג שוב 1 ולקבל את השיחה בחזרה.
 - 1.2 קיום שיחה משולשת: לאחר שקיבלת תשובה מהשלוחה אליה העברת את השיחה, חייג 11 ושלושתכם מחוברים.
 - 1.3 אם השלוחה אליה אתה מעוניין להעביר, תפוסה, הנח השפורפרת והמנוי ישמע "ביפים" שיפסקו לאחר 2 דקות, בזמן זה, השיחה תחזור אליך.
 - 1.4 מסעיף 1.3 משתמע שאם אתה שומע "ביפים" (בהפסקות של 2 שניות) סימן הוא ששיחה ממתינה לך (לרוב שיחת חוץ) ועליך לסיים את השיחה מהר, כיוון שהממתין שומע באותו זמן צליל צלצול ועלול לחשוב שאינך בבית (שים לב הוא לא שומע צליל תפוס).
2. עקוב אחרי: למקרה שאתה עוזב את הבית ומעוניין שהשיחות יגיעו למקומך החדש:
 - 2.1 חיג 144 ומספר השלוחה שאליה אתה הולך (החיוג מהבית שלך). התשובה בטלפון טו..טו..טו..
 - 2.2 ביטול - עקוב אחרי - 639 ולא 630
 3. חניה - במקרה ששלוחת פנים תפוסה, חיג 112 והנח השפורפרת כשהשלוחה תתפנה, ישמע צלצול, הרם השפורפרת, המתן עד שהצד השני יענה לך. ביטול הנ"ל חיג 13.

4. אפשרות חרו"ל: הכנס פתק לתא הדאר שלי ואסדר לך קו קבוע לחר"ל (אסדרו - לחיג לחר"ל מתי שתרצה). נא לא לפנות ברגע האחרון. פניות כאלה לא יתקבלו.

לסיים - הודעה חשובה

בגלל בעיות עם חברת בזק, חסרים לנו כרגע מכשירי טלפון.

אנו פונים לחברים שברשותם מכשיר שקיבלו מהדאר ואינם משתמשים בו, למסור לנו את המכשיר וכתמורה נהיה אחראים לתקינות המכשיר שבשימוש (במידה ויתקלקל), או החזרת מכשיר תקין אחר.

השם הצוות
פאנל יגרי

מקלאות - חתוך בסכ"ס

קיצוץ במיכסות המים

מיעוט הגשמים הביא למחסור במים ולקיצוץ במיכסות. נציבות המים דורשת עלייה במחירי המים לשיעור של 15 סנט, ופירסומים במשרד האוצר מדגישים כי העלות הריאלית של קוב מים היא בסך 24 סנט.

הוויכוחים על מחיר המים הכניסו את החקלאים ללחץ ללא נשוא. השאלה אינה אם כדאי לגדל כותנה, הדורים, או אבוקדו, אלא אם בכלל כדאי להיות חקלאי. הוראות נציבות המים מחריפות את המצב. שכן משקים שגמרו את המיכסה המאושרת עד סוף ינואר לא יוכלו לצרוך מים בלי אישור מיוחד מנציבות המים. שימוש במים ללא רישיון יביא לקנסות חריגה גבוהים, או במקרה הטוב יורדו ממיכסת המים של השנה הבאה.

מיכסת החלב המאושרת - וזל גיליון ליצר

מיכסת החלב שאושרה לשנת תשמ"ו 1985/86 עומדת על 771 מיליון ליטר, עלייה בכ"מ 5% לעומת אשתקד. תקציב המדינה לשנת 1986 מצביע על צימצום הסובסידיה לחלב בצורה רצינית, שתביא להתייקרות מוצרי החלב המסובסדים בכ"מ 25% וליירי דה בביקושים.

לאחרונה חודש יצוא פרות מבכירות. 100 מבכירי רות נשלחו לתורכיה. כן יש הסכם על מכירת 210 מבכירות לתאילנד ותוכנית ליצוא של 2500 מבכירות במשך השנה.

27.3.86

מחנות

גדעון סרט סיים את עבודתו כמחסנאי מטבח, אברהם סלע המיועד לרשתו עדיין לא השתחרר מג'ובו הקודם, אז מי ממלא את החלל? מיכאל - וכבר הוא טורח ומסדר וסוחב ועומס ושוטף ומנקה כאילו הוא ותיק בענף. אז ברוך הבא והעושה, בהצלחה לו ולנו - גם במשימת הסמויה-מ-העין: מחשוב המטבח ואם אכן יעלה בידו של מיכאל לבצע את מלוא תכניתו, הרי שתוך כמה חודשים נאכל אטריות באורך שווה (עד אלפית המילי-מטר), מרקי אי.בי.אס. וקציצות בשר ממוחשבות עד הסוף. יש אומרים שהמחשב מסוגל לשמור בזכרונו המופלא טעמו של כבד בקר למשך 50 שנים...

הנה נכנסנו גם אנו לעידן הווידאו, ונראה שאין עוד חזרה לימי הביניים, שבהם המילים הן שהעבירו את המסר. היום התמונה מדברת אלינו, מסבירה, ממחישה, משכנעת. הסרט "אפשר גם בלי בשר" הוא מעשה ידיו של משה'לה (המפיק, הבמאי והעורך) והצלמים שורי, יעקב ברוידא וקובי רומבלסקי היה בו כוח שכנוע, ניכרו בו דברי אמת וכוונת אמת - הן בדברים התמציתיים והנמרצים שנאמרו בו, הן בצילומים הטובים שידעו להתמקד על העיקר והן בעריכה המוצלחת, ששמרה על קיצור, על עניין ואפילו על קצת מתח לאורך כל 15 הדקות.

הנסיון להעדיף יופי טהור ולזנוח את התכליתיות - במעט הנועז להרכיב מחוגים לבנים על שעון הקיר בחדר האוכל - התבחיש מהר כנסיון-נפל. הלובן הבהיק וזהר, אך גברה דעתם של חברים שרצו לדעת מה השעה גם ממרחק של כמה מטרים, ולאחר הזדמנוס קלים נכנעו המחדשים והתזירו למחוגים את גונם הכהה, הבולט, הפונקציונלי.

בשליחת הקיבוץ ניכרה הכנתו הטובה של הסרט: יסוד הדברים היה ברור לכל, לא היה עוד צורך בנאומי פתיחה ארוכים. גם הנתונים הנוספים של סיכום השנה (מתס), ושל תקציב המשק ותכנית ההשקעות (יחיעם), היו ברורים ומובנים הן בנתונים המספריים (שהוגשו לנו מוכנים היטב) והן בצורות גרפיות שונות. ערב כזה יכול לשמש דוגמה ומופת לדיון משקי יעיל ותכליתי.

תדמית חדשה. שמתם לב כיצד עבודות שונות מתדמית? הנה עלתה יוקרתו של קטע תורנות מזולזל וצדדי - שטיפת הכלים בחדר האוכל לאחרונה רק מזכירי קיבוץ (מלמורשים לעבוד שם. עתה התבשר כי אסא כבר הזמין תור, מליד גמר הקדנציה שלו.

למעשה התנהלה השיחה על מי מנחות, וגם המערערים על סעיף זה או אחר (ואף על גישה יסודית שבתכנית המשקית) דיברו תוך הבנת המצב הקשה שלתוכו נקלענו יחד עם רובו של עם ישראל היושב במולדתו.

פ ו ר י ם ש מ ח !! י . ד .

כמה מילים על "שנות - קשר"
=====

כמה מילים על רעיון - שאינו מקורי, אבל חדש לנו,

על הרגשה - ששותפים לה עוד

על התלבטויות - שרואי ידועות לכלם.

מזה זמן, בעיקבות עזיבתן הקרובה של שתיים מאיתנו, וכל מה שנלווה לאקט "העזיבה" - מדובר על רעיון, המתקיים כבר בחלק מקיבוצי התק"ם וניצוצות ממנו קיימים גם בשמו"צ....

הרעיון הוא ביטול שנת החופש והכנסה למסלול צעירים של "שנות קשר"

הכוונה היא לתת אפשרות לצעירים לצאת לפני תום השנה המקובלת וליותר משנה אחת - מבלי לעזוב - לתקופה (שעל אורכה ניתן להחליט) בה יוכלו לעשות דברים ולהכיר מקומות אחרים, כשהקיבוץ עדיין ישאר כבית, בית איתו ישמר הקשר, ולא בית אותו "עזבת"!

יש בזה הרבה יותר מסתם "לקרוא לילד בשם אחר"...

כמו שאנחנו מרגישות, ההבדל הוא גדול, ואנחנו רוצות להסביר.

כבן-אדם שהשתחרר לפני זמן קצר ועכשיו צריך להחליט ולבחור - האפשרויות שונות והרבה דברים מאד מושכים.

הקיבוץ הוא מקום בו גדלנו 20 שנה - שאכן, מכירים בו כל פינה - וזו אולי הבעיה.....

יש רצון לנסות דברים אחרים, להכיר אנשים חדשים, צורות חיים אחרות ומעל הכל - להתמודד עם דברים, איתם לא התמודדנו עד כה.

במידה רבה הקיבוץ הוא אכן חממה, הוא חוסך התמודדיות רבות שבכל מקום אחר הן כמעט מרכז החיים - ולא דוקא כלכליות.... זה יכול להיות מאוד חיובי - לנו, בשלב בו אנחנו נמצאות כרגע - זה חסר....

וכאן אולי התשובה למי שתוהה - הרצון ללכת למקום אחר - לא נובע מכך שרע פה, שמשעמם, שיש אפשרויות וכו'. ... מרגישים שאין זה הזמן המתאים להיות כאן, שכרגע רוצים לעשות משהו אחר, ולכן גם אין מוטיבציה גדולה לנסות להתערב בחיים פה.

כיום אין אפשרות אחרת, אלא להעמיד את זה כעזיבה. וחבל, כי לא זו רוח הדברים ואולי ניתן למצוא פתרון טוב יותר.

הבדל נוסף בין עזיבה לבין הרעיון של שנות-קשר יכול להתבטא גם בכך שלתקופה מסוימת יישמרו חדר (לשניים יחד לדוגמא), כיוון שבעיה רצינית של עזיבה כיום, היא לבוא הנה, כשבעצם אין מקום לשהות בו מלבד בית ההורים, דבר שעלול להרתיע ולהרחיק.

ואולי "כתמורה" לשלב את מי שיוצא לשנות-קשר בתורניות (לא פעם בחודש, אבל...) או בכל דבר אחר שיכול ליצור איזושהי מעורבות.

אלו הן חלק מהנקודות, כשהחשבה ביותר לדעתנו, היא עניין ההרגשה. וההבדל גדול, אם אתה יודע שסגרת את הדלת, או אם אתה יודע שהיא עדיין פתוחה וגם כשהינך בחוץ, אתה עדיין חלק מהמקום הזה, מהבית הזה. נדמה לנו, שהרבה יותר קל להרגיש אז שייכות.

כל הנושא עדיין לא מעובד ודורש בדיקה של הרעיון כפי שהוא מתבצע במקומות אחרים, האם "תכלס" מתקיים ההבדל, ומה זה תורם להרגשה במקומות בהם זה קיים.

באיזשהו מקום, נדמה לנו שבמצב של היום, חניבים להתקמש, וברור שהדירה מופנית כלפי הקיבוץ. השאלה היא האם זה יותר מדי, האם זה מיותר....

כמו שכל אסד בעיר או במקום אחר, בוחר בשלב זה את דרכו, חשוב לאפשר גם לבני הקיבוץ את אפשרות הבחירה של הדרך, גם אם היא מובילה החוצה, ומבלי שיצטרך לעזוב את הבית.

אסתו

המלכה?

ניצ?

הכנס לבוננות
לבושה!!!

לקראת פורים!

